

Κακοὶ διαλογισμοὶ φέρουσι κακοὺς λόγους, οἱ δὲ κακοὶ λόγοι ἔχουσι προξενῆσαι πολλὰ κακὰ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Εἰσχωροῦσι διὰ τῶν ὠτίων εἰς τὴν καρδίαν, διεγείρουσι τὰ πάθη καὶ κάμνουσι τὸν ἄνθρωπον νὰ παραβαίῃ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Ὅλοιγοὶ κακοὶ λόγοι εἰσῆλθον εἰς τὰ ὦτα τῆς πρώτης γυναικὸς καὶ τὴν ἔκαμαν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν καὶ τοιουτοτρόπως νὰ φέρῃ θάνατον εἰς τὸν κόσμον. Κλειέτε τὰ ὦτά σας εἰς τοὺς κακοὺς λόγους καὶ φεύγετε μακρὰν ἀπὸ ἐκείνου, οἱ ὅποιοι τοὺς μεταχειρίζονται, ὅπως ἡθέλετε φεύγει ἀπὸ τίγριν.

Κακαὶ πράξεις ἀκολουθοῦσι τοὺς κακοὺς διαλογισμοὺς καὶ τοὺς κακοὺς λόγους. Φιλοξένοι κακοὺς διαλογισμοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἔσο βέβαιος, ὅτι θὰ μεταχειρισθῇς κακοὺς λόγους· συνειθίσατε νὰ λέγετε κακὰ λόγια καὶ μὴ ἀμφιβάλλετε, ὅτι θὰ πράξητε κακὰς πράξεις. Σδέσαστε τὸν πρῶτον σπινθῆρα καὶ θὰ σώσῃτε τὴν οἰκίαν ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν. Καταπνίξετε τὸν πρῶτον κακὸν συλλογισμὸν καὶ αἱ κακαὶ πράξεις ποτὲ δὲν θὰ γείνωσιν. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἐπειράσθησαν πολλὰκις ἀπὸ κακοὺς διαλογισμοὺς, ἀλλὰ μίαν καὶ μόνην φοράν ἐμουργοῦρισαν. Ὁ Πέτρος εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ μεταχειρίζεται κακοὺς λόγους, καὶ μίαν φοράν μὲ ὄγκους φρικτοὺς καὶ ἀναθέματα ἤρνῃθη τὸν διδάσκαλον καὶ κύριόν του, ἀλλ' ἀμέσως μετενόησε καὶ ἔκλανε πικρῶς.

Προσεύχεσθε ὡς ὁ Δαβὶδ « Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου· καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁ δόγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ. » (Ψαλμ. ρλθ. 22—23.)

Προσεύχεσθε ὅπως ὁ Κύριος σὰς ἐνισχύσῃ νὰ ἔχητε καλοὺς διαλογισμοὺς, διότι οὗτος εἶναι ἡ ἀρχὴ παντὸς ἄλλου καλοῦ καὶ εἶναι τὸ κάλλιστον ἱατρικὸν ἐναντίον κακῶν διαλογισμῶν, κακῶν λόγων καὶ κακῶν πράξεων. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρους τῆς Ἀνατολῆς.)

ΑΙΣΙΟΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΜΝΗΜΗΣ.

Ὁ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς ἀποσταλεὶς ἄγγελος ἱεροκέρυξ Μόφφατ διηγεῖται τὸ ἐξῆς περὶ τῆς θαυμασίας μνήμης ἀγρίου τινὸς μαύρου.

« Ἀφ' οὗ ἐκήρυξα, — λέγει, — μακρόν τινα λόγον εἰς πολυπληθεῖς ἀκροατήριον συνιστάμενον ἐκ μαύρων, οἱ ἀκροαταὶ μου διηρέθησαν κατ' ἀθροίσματα καὶ ἤρχισαν νὰ συζητοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου μου, ὅπερ ἦτο περὶ αἰωνιότητος. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι εὐρίσκοντο τοιουτοτρόπως ἐνησχολημένοι, παρετήρησα νεανίαν τινὰ εἰς μίαν τούτων τῶν συναθροίσεω ὁμιλοῦντα εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν· πλησιάσας ἤκουσα αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως

νὰ κηρύττῃ τὸν ὅποιον ἐγὼ αὐτὸς πρὸ μικροῦ εἶχον κηρύξει λόγον· τόσον δὲ καλῶς καὶ ἀκριβῶς ἐπανελάμβανε τὰ λεχθέντα καὶ τόσον ὥραϊα ἀπεμμεῖτο τὰ σχήματά μου, ὥστε ἐφαίνετο ὡς ἐὰν ἐκήρυττεν ἰδίῳ του λόγον. Μὴ ἐπιθυμῶν νὰ τὸν διακόψω τὸν ἄφησα, ἕως οὗ ἐτελείωσεν, ἔπειτα δὲ πλησιάσας τὸν εἶπον, ὅτι αὐτὸς ἐπραττεν ὅτι ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην, τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ δηλονότι ἐκ μνήμης καὶ κατὰ λέξιν τὸν ὅποιον ἄλλος ἐκήρυξε λόγον. Ἀλλ' ἐκεῖνος χαρὶς νὰ ὑπερφηανευθῇ διὰ τὸν ἔπαινον, μετριοφρόνως παρετήρησεν, « Ὅσάκις ἀκούω κἀνὲν ἕξοχον πράγμα, μένει ἐνταῦθα » ἐγγίζων μὲ τὸν δάκτυλον τὸ μέτωπόν του.

ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑ, ΣΚΛΗΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

Δύο ἡγεμόνες τῆς Ἀσίας ὀνομαζόμενοι ὁ μὲν εἰς Μιραμάχας ὁ δὲ ἄλλος Ῥαζάχ Γασκάρ ἐπολέμουν μεταξὺ των, τέλος ὁ Μιραμάχας εἰς μίαν μάχην συνεληφθὲν αἰχμάλωτος. Ἀλλ' ὁ Ῥαζάχ ἀπὸ μεγαλοψυχίαν κινούμενος ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν, ἀπαιτήσας μόνον νὰ μὴ πληρώνῃ εἰς τὸ ἐξῆς φόρον τινὰ, τὸν ὅποιον ἄλλοτε τοῦ ἐπέβαλον οἱ Τάρταροι· (διότι ὁ Μιραμάχας ἦτον ἡγεμὼν τῶν Ταρτάρων καὶ οὗτος ἐνὸς μεγάλου κατακτητοῦ ὀνομαζομένου Ταμερλάνη).

Ἀφ' οὗ παρῆλθε καιρὸς ἐκινήθη πάλιν πόλεμος μεταξὺ των, κατὰ τὸν ὅποιον ὅμως ἡχημαλωτίσθη ὁ Ῥαζάχ Γασκάρ ὑπὸ τοῦ Μιραμάχα· ὅστις ἀντὶ νὰ μιμηθῇ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀντιπάλου του ἐπρόσταξε καὶ τοῦ ἐξώρυσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς.

Πρέπει δὲ νὰ ἡξεύρητε, μικροὶ μὲ φίλοι, ὅτι ὁ Ῥαζάχ ἦτο τόσον ἐπιτήδειος τοξότης, ὥστε, καὶ ἀφ' οὗ ἔχασε τὴν ὄρασίν του, ἡρίστευε συχνάκις καὶ ἠδύνατο νὰ χτυπήσῃ ὅποιονδῆποτε ἀντικείμενον, ἥρκει μόνον νὰ ἀκούσῃ τὸν ἦχον αὐτοῦ. Ὁ Μιραμάχας, ὅστις ἦτον ἐπ' ἰσῆς περίφημος τοξότης, καὶ ἦκουε καθ' ἐκάστην περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ αἰχμάλωτου του, ἔστειλε καὶ ἔφερεν αὐτὸν διὰ νὰ ἴδῃ μὲ τοὺς ἰδίους του